

L O R E L I N
P E J D Ž

POSLEDNJI POLJUBAC

UZAVRELI SEKS,
MANIPULACIJE, LAŽI
I OBMANE

Prevela
Eli Gilić

Laguna

Naslov originala

Laurelin Paige

LAST KISS

Copyright © 2016 Laurelin Paige

Translation copyright © 2018 za srpsko izdanje, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Prijateljima koji ubijaju pauke

Prolog

Amber se pozdravljala s Robom kao da ima vremena napretek tog nedeljnog poslepodneva posle mog sedamnaestog rođendana. Ljubila ga je i mrmljala slatke reči pored vrata njegovog kabrioleta, a ja sam stajala na ivičnjaku i cupkala od brige da ćemo propustiti autobus ako ne požurimo. Strepela sam da će moja majka otkriti kako smo moj rođendan provele zatvorene s Amberinim bogatim „čikom“. Mogla bih da podnesem kevin bes, ali mnogo sam se bojala da će mi zabraniti da se družim s Amber. Tog vikenda sam prvi put istražila svoju seksualnost. Prvi put sam se osetila senzualno. Prvi put sam iskusila pravu žudnju. Moj život je odjednom bio ispunjen mogućnostima i nisam htela da se vraćam onom ranijem.

„Amber.“ Nameravala sam da je blago podstaknem, ali nisam mogla sakriti zebnju. Ime joj je istovremeno zvučalo kao molitva i kletva.

Naglo je okrenula glavu prema meni i izvila obrvu da mi stavi do znanja kako joj se ne sviđa što je požurujem. Ali izraz joj je brzo smekšao i na usne joj se prikrao nestašan osmejak.

„Emili“, odgovorila je preterano sladunjavim glasom. „Zar ne misliš da Rob zaslužuje lep poljubac posle svega što je učinio za nas?“

„Naravno da zaslužuje“, odvrtila sam jednako umiljato iako sam mislila da smo mi mnogo više „učinile“ za njega, što ne znači da mi je to smetalo. Bilo je zabavno, kupio nam je lepe stvari i kljukao nas kvalitetnom drogom, a zbog toga su se pušenje i upala mišića isplatili. „Samo, autobus...“

Nije me čula ili nije marila za vreme jer mi je klimanjem glave dala znak da priđem. „Dođi da se pozdraviš s njim, Em. Hajde, poljubi ga.“

Zbog njenog zahteva puls mi se ubrzao, obrazi su mi se zajapurili i vrečina mi je prostrujala između nogu, ali ne samo zato što sam želela još jedan poljubac. Zaboravila sam na autobus i prišla mu, bacila glavu i podigla usne prema njegovima. Jezikom sam dotakla vrh Robovog pa mu liznula gornju usnu.

„Pobogu, Em. Autobus samo što nije krenuo. Moraćemo da trčimo.“ Glas joj je bio vragolast, odavši da je sve vreme bila svesna moje strepnje. Uхватила me je za ruku i povukla dalje od našeg „čike“. Mahnula mu je još jednom pa smo potčrale. Uletele smo u autobus tren pre nego što su se vrata zatvorila.

Sele smo pozadi i prasnule u smeh čim smo došle do daha. „Sjajan je, zar ne?“, pitala je. Ali pre nego što sam stigla da odgovorim, nastavila je: „Znala sam da će ti se dopasti. Nije ti smetalo što ti naređujem, jelda? Kad sam ti rekla da poljubiš Roba za rastanak?“

„Nimalo. Sviđa mi se da ga ljubim.“ To mi je delovalo kao laž, ili bar kao polovina istine. Svidelo mi se sve što smo tog vikenda radili utroje. Svako novo iskustvo. Ali nisam toliko uživala u poslednjem poljupcu zbog samog čina – osećaja

usana na usnama i plesa vlažnih, zadebljanih jezika – već i zato što mi je Amber rekla da to uradim... zato što mi je šaljivo i s ljubavlju naložila da to uradim.

I ranije sam primetila kako volim da se povinujem. Kad smo se upoznale pre nekoliko meseci, Amber je otkrila moju žudnju za prepuštanjem. Za udovoljavanjem. Da budem podređena.

Ali ovog puta je njena zapovest probudila seksualnu želju. Ona je u meni oživela neko stvorenje – duboko ukorenjeno zver koje žudi za putenim i očajnički želi da kleči pred nogama onoga ko će je nahraniti i pomilovati.

Tad sam videla prvi nagoveštaj devojke u koju ću se pretvoriti kao i Amberine uloge u svom životu – prve gospodariце kojoj želim da udovoljavam.

Prvo poglavlje

Noge su mi se same pokrenule, vođene silom koja se ne može jednostavno opisati kao saosećanje, radoznalost ili obaveza. Čučnula sam ispred Riva i uhvatila Amber za mlitavi članak. Iako sam bila fizički prisutna i radila ono što se očekuje od zabrinute prijateljice, mislim da sam bila drugde. Još sam osećala miris seksa u nozdrvama, a orgazmi do kojih me je Riv doveo i dalje su mi pulsirali telom, tiho i razgranato, kao najslabiji talasi koji odjekuju na zvučnoj viljušci.

Rivova izjava mi je odzvanjala u glavi. Nagovestio je da me voli i da zna ko sam – nekadašnja Amberina drugarica. Zbog toga sam se zaprepastila i pre nego što sam se suočila s njenom aveti od krvi i mesa.

Ona je trebalo da bude mrtva.

Zbunila sam se. Laknulo mi je. I svojski sam se uplašila.

Svi oko mene su govorili o Amber, ali reči nisu imale smisla. Čula sam samo njihov ujednačeni žamor i njeno cviljenje – mnogo tiše nego malopre, jedva čujno. Izgledalo je kao da se onesvestila, kao da je bol bio prevelik te je utonula u san.

Riv je pokušao da joj otvori oči i nežno joj lupkao obraze istom šakom kojom me je maločas milovao, koju mi je gurao u usta i pičku. Briga mu je bila ispisana na licu, a iz glasa su mu izbijala snažna osećanja istovetna onima koja mi je otkrivao u našim najprisnijim trenucima.

„Emili, ti si“, prošaputala je Amber.

Usredsredila sam se na nju. Postala sam svesna – nje, činjenice da je povređena i pometnje zbog njenog dolaska. Svesna da Riv sad zasigurno zna kako je *njegova* Amber i *moja* Amber.

„Da, ja sam.“ Pomilovala sam je po ruci, terajući se da ne gledam masnice oko njenih očiju, povređen nos i bolesni ten. Teško je prebijena. Mršava je kao pritka i članak joj je tanušan. Obavila sam prste oko njega i opipala puls, jači nego što sam očekivala od te gotovo kosturske prilike. Nemoguće je da je ovo samouverena, živahna devojka koju sam poznavala, ali ne može biti ni bilo ko drugi. Ramena samo što mi nisu klonula od griže savesti i tuge, a grlo me je grebalo kao da sam progutala pesak.

Ali potrebna joj je snaga, a ja sam dobra glumica. Zato sam podigla glavu i umirujući rekla: „Tu sam.“

Usne su joj bile previše otekle i krvave da bi se osmehnula, ali blago je izvila uglove. „*Jesi ti*“, rekla je otežano, isprekidano dišući. „Džo je rekao da si ga poslala. Da me spaseš. Ja...“

Pogledala sam Džoa, a ona je dobila napad kašlja zbog kojeg je pokušala da se pogrbi, ali nije mogla ni glavu da pomeri.

„Čuvaj snagu. Smestićemo te u krevet, Anđele.“ Riv je klimnuo svojim ljudima.

Anđele. Da li ju tako zvao ili joj samo sad tepa? Kako god bilo, zvučalo je prisno. Kao sam da upala u ljubavni kadar drugog para.

„Potrebno mi je nekoliko stvari iz ordinacije“, rekao je Džeb jednom čuvaru. „Infuzija, moja torba. Tablete protiv bolova su u sefu.“

Nastavio je da izdaje naređenja, a ja sam se sklonila s puta kad je Riv podigao Amber. Okrenula sam se prema Brentu, poslovođi ranča. „Zar ne bi trebalo da pozovemo doktora?“ Sigurna sam da Džeb dobro obavlja svoj posao, ali on je veterinar.

Brent odmahnu glavom. „Džeb je dovoljno stručan i ne želimo da privlačimo neželjenu pažnju.“

Zaustila sam da se usprotivim, ali Amber me je pozvala i odvratila od toga što je rekao.

Riv se ispravio, držeći je u naručju. Već je bio pošao prema stepenicama, ali zastao je i okrenuo se kako bi me videla.

„Odmah ću doći, Amber“, uverila sam je. „Samo ću popričati s Džoom dok te udobno smeste.“

Klimnula je glavom i zažmurila kao da su joj kapci preteški.

Okrenula sam se prema čoveku koji ju je držao, koji je pre samo nekoliko trenutaka bio *moj* muškarac – ali sad nisam bila tako sigurna u to. Izraz mu je bio grub i nedokučiv. Ali kad su nam se pogledi sreli, soba se zaljuljala. Iz očiju mu je izbijala mračna mešavina osećanja, toliko mutna i snažna da nisam mogla dokučiti *šta* oseća, već samo da *oseća* nešto. I da želi to da podeli sa mnom iako je upravo postalo jasno koliko toga nisam podelila s njim.

Grudi su mi se stegle i skrenula sam pogled, prekinuvši sponu punu naboja. Sve ovo je previše. Pošla sam prema Džou, svesna da je Riv iza mene. Zadržao se još trenutak pa odneo Amber na sprat.

Posvetila sam se Džou. Videla sam ga kad sam ušla u sobu, pre nego što sam ugledala izubijanu devojkicu u Rivo-vom naručju, ali nisam stigla da ga dobro pogledam. Sad

sam ga pomno proučavala ne bih li videla slične povrede, bilo kakav znak da mu se nešto loše desilo dok ju je spasavao. Pošto nisam videla ništa, pitala sam: „Jesi li dobro?“

„Jesam, samo sam iscrpljen.“

Drhtavo sam uzdahnula od olakšanja. „Rekla sam ti da je živa.“

Džo se nasmejao. „Jesi.“

To sam ponavljala sve dok mi nije pokazao obdukcijski nalaz nepoznate ženske osobe čiji je opis odgovarao Ambe-
rinom, devojke koja je na ramenu imala istu tetovažu kao ona. Kad sam njuškala po Rivovom kompjuteru, pronašla sam isti izveštaj u mejlu koji mu je neko poslao i to je sasvim ugušilo svaku nadu da je ona i dalje živa.

„Kako se ovo...?“ Nisam znala kako da sročim pitanje. „Kako je moguće da nije mrtva?“

Prešao je dlanom po glavi. „Ne znam. Mislim da nas je neko namerno skrenuo s traga.“ Njegov izraz je poručio na koga sumnja – na Riva Salisa. Džo mu nikad nije verovao, a imao je dobar razlog za to. Riva nije glas da je u najmanju ruku mutan. Pre pet godina je Rivova devojka Misi poginula pod nerazjašnjenim okolnostima na njegovom ostrvu na Pacifiku. Oslobođen je sumnje, ali moj prijatelj Kris Blejкли bio je blizak s Misi i rekao mi je da je njihova veza bila burna. Kris je uveren da ju je Riv ubio, a to je čak nedavno natuknuo u jednoj televizijskoj emisiji.

Nisam bila sigurna na čijoj sam strani. Riv me je uverio da nema nikakve veze s Misinom smrću. Iako nisam znala treba li da mu verujem, zaključila sam da njegov odgovor nije ni važan. A pošto se Amber vratila, imam još manje razloga da sumnjam u njega.

Međutim, Džo je izgledao neuvereno. Istraživao je nekoliko meseci i nailazio samo na dodatne dokaze protiv Riva.

Dokaze koji ga povezuju s grčkom mafijom i trgovinom belim robljem. Bio je siguran da je Amber zalutala u taj lanac.

Stresla sam se, setivši se njenih povreda. Džo je verovatno u pravu.

„Šta se desilo?“, pitala sam. Nisam želela da znam, ali ipak sam morala. „Gde si je našao?“

„S Vilanakisom.“

Mikelis Vilanakis, mafijaški bos koga zamišljam kao nitkova i zločinca. Očekivala sam to ime. Amber je viđena s njim. I Riv je povezan s Vilanakisom – videla sam njihove zajedničke fotografije s dva različita mesta kao i nekoliko mejlova koje je poslao Rivu.

„Samo si ušao u njegovu kuću u Čikagu i spasao je? Ili...?“ Nisam završila pitanje jer nisam mogla ni da zamislim šta se zapravo desilo.

„U stvari, imao sam sreće.“ Odmahnuo je glavom s nevericom. „Stvarno mi se posrećilo. Obigravao sam oko Mikeli-
sove kuće tri dana pre nego što sam je video. Nisam odmah ni shvatio ko je. Ali dok sam gledao iz automobila, istrčala je iz njegove kuće. Bila je uznemirena. On je izjurio za njom, Emili. Zgrabio ju je za kosu i cimnuo tako jako da sam bio siguran da će joj polomiti vrat. A onda se jebeno obrušio na nju. Mlatio ju je, a ona se otimala i vrištala. Nije mi jasno kako njeni krici nisu privukli nikoga.“

Pozlilo mi je. „Možda ga se komšije nasmrtno plaše. Ne obraćaju pažnju šta se dešava.“ Svi su okretali glavu na drugu stranu u kraju u kojem sam odrasla. Da ne pominjem dileru drogom u susednoj kući. Nikoga nije bilo briga za mene kad bi se mama pijana srušila u prednjem dvorištu. Nikoga nije zanimalo što smo se Amber i ja vraćale kući s novom firmiranom odećom i neobjašnjivom gomilom novca u džepovima.

„Verovatno. Ostavio ju je da leži na prilazu. Ne znam je li mislio da je mrtva ili je nameravao da je kasnije dokrajči. Pokupio sam je i otišao.“

„Zašto nisi otišao u bolnicu? Ili u policiju?“ Jasno mi je zašto su Rivovi ljudi obazrivi, ali Džo ima više poverenja u zakon.

„Odbijala je i zahtevala da je dovedem ovamo. Bila je uporna i uplašena. Već je jednom otišla kod doktora, sećaš li se? Bila je povređena, a ipak je ponovo završila kod čoveka koji ju je zlostavljao. Nisam znao kome da verujem pa sam je doveo ovamo.“

Nakrivio je glavu i zagledao se u mene. „Nisam očekivao da ću te zateći ovde.“

„Da, pa...“ Unajmila sam Džoa da istraži Amberin nestanak, ali nisam mu uvek govorila da i sama njuškam. U tom trenutku nisam htela ni da mislim o okolnostima zbog kojih sam se našla sama na Rivovom ranču u Vajomingu, a kamoli da pričam o tome. „Kako si znao da bi trebalo tamo da je tražiš? Kako si shvatio da je još živa?“

„Nisam. Ona nije razlog što sam motrio na njega.“

Naborala sam čelo. „Zašto onda...?“

Zapanjeno me je pogledao kao da ne može da veruje šta ga pitam. Ali morala sam da čujem.

I rekao mi je. „Tražio sam tebe.“

Videla sam naklonost u njegovom pogledu. Mnogo sam lakše čitala Džoov izraz od Rivovog, ali mi je jednako teško pao iako je razlog bio drugačiji.

Oborila sam pogled. „Hvala, Džo. Što si je pronašao. Što si je doveo ovamo.“ Nisam mogla da mu zahvalim na onome što je učinio za mene. Svesno se izložio opasnosti iako sam ga izbegavala i nisam sarađivala. Iako sam se dovela u ovu prokletu nepriliku nakon što me je bezbroj

puta upozorio. Nisam zaslužila njegovu brigu. Ne mogu se iskupiti zahvalnošću.

Koraknuo je prema meni. „Emili, trebalo bi da znaš još nešto.“ Sačekao je da podignem pogled pa nastavio. „Otkrio sam šta znače tetovaže.“

„Slova V?“ Osim na Amber i nepoznatoj ženi iz obdukcij-skog nalaza, videla sam takvu tetovažu i na jednom Rivovom zaposlenom u Los Andelesu. „Zar ono ne stoji samo za Vilanakis? Mislim da je to neka vrsta izražavanja podrške mafiji. Kao što se članovi bandi tetoviraju.“

„Stoje za Vilanakis. Ali niko se nije dobrovoljno tetovirao. One su kao žig. Svako ko nosi taj znak pripada Vilanakis.“ Za slučaj da nisam shvatila, objasnio je: „Vrsta sluge.“

„To je protivzakonito“, rekla sam budalasto iako znam da mafija ne haje mnogo za zakone. Grlo mi se steglo. „Šta to uopšte znači? Ona se izvukla. Sad je sigurna, zar ne?“

„Čini mi se da Mikelis žigoše ljude koji mu duguju previše da bi izmirili dug za života. Ako je to istina, Amber mu mnogo duguje i onda on...“ Začutao je jer je čuo bat koraka.

Želela sam da saznam više, ali okrenula sam se i videla da nam se Riv približava. Zaboravila sam na žigosanje i služenje jer me je preplavila zbunjujuća mešavina osećanja pri samom pogledu na njega. Mnogo toga ostalo je nerešeno među nama – i to bez mešanja drugih. Amber i Džo mnogo više komplikuju situaciju.

„Traži te, Emili“, rekao je Riv, ne skrećući pogled s Džoa. „Ona je u apartmanu pored tvog.“ Njegove reči nisu ostavljale prostora za raspravu.

Uostalom, zaista sam želela da budem s Amber, pa sam klimnula glavom i pošla na sprat iako sam znala da Džo može odati sve moje tajne. Možda je i vreme da izađu na videlo.

* * *

Ako me je i zvala, zaboravila je na mene dok sam se popela. Sad joj je na pameti bilo samo sredstvo protiv bolova. Skinuli su joj majicu i videla sam masnice na njenim grudima i rukama, jedne požutele i izbledele dok su druge bile novije. Nekoliko gotovo crnih modrica pružalo joj se s jedne strane tela. Džeb ih je opipavao i mada je izgledalo da mu je dodir nežan, oči su joj zasuzile.

Potrčala sam da je uhvatim za ruku i pomilujem po kosi, ali bolovi su bili tako jaki da nisam sigurna koliko joj je moje prisustvo olakšalo. Džeb joj je pregledao rebra pa podigao pogled prema meni. „Emili, možeš li da siđeš u kuhinju i doneseš nekoliko pakovanja leda? Može i pakovanje smrznutog graška ili nekog drugog povrća.“

„Naravno. Jesu li slomljena?“ I meni su rebra bila polomljena. Znam koliko to boli.

„Mislim da su samo naprsla. Ali otežano diše. Voleo bih da joj dam kiseonik kako ne bi dobila upalu pluća.“

„Imamo kiseonik za hitne situacije u glavnoj kancelariji“, javio se Brent. „Pozvaću nekoga da ga donese. Emili, ima ledenih kompresa u malom zamrzivaču u ostavi.“

Sagla sam se da poljubim Amber u čelo. „Drži se. Pobrićemo se da ti uskoro bude bolje.“ Stegla mi je šaku te sam znala da me je čula, mada sam sigurna da joj je u tom stanju teško da mi poveruje.

Na vratima sam se mimoišla s ljudima koje je Džeb poslao po potrepštine. Kad sam se vratila s ledom, već su joj prikačili infuziju i tečnost je kapala niz cevčicu do vene na njenom članku. Žmurila je. Ili je zaspala ili samo što nije pa je nisam dirala. Samo sam pružila Džebu led, sela na dvosed blizu kreveta i nemoćno gledala.

Zapravo sam bila zahvalna što sam bespomoćna. Od mnoštva osećanja koja su me pritiskala, nemoć mi je najlakše padala. Taj osećaj mi je bar poznat.

Brent se vratio s bocom kiseonika i monitorom za nadziranje otkucaja srca. Riv je došao s njim i seo na rukonaslon. Zajedno smo gledali kako Džeb i Brent priključuju Amber na aparate. Nismo progovorili niti se pogledali. Napetost je zujala među nama kao muva zarobljena u zatvorenoj sobi. Očajnički sam želela da znam šta on misli i oseća. Je li usredsređen na nju kao što izgleda? Ili razmišlja o nama kao ja?

Što duže nije obraćao pažnju na mene, tako je moja zebnja rasla.

Prošlo je tri kad nam je Džeb dao znak da izađemo u hodnik i porazgovaramo.

„I?“, pitao je Riv nestrpljivo.

Iako je zatvorio vrata za sobom, Džeb je odgovorio tiho: „Ima mnogo modrica. Rebra su joj osetljiva, ali izgleda da su samo naprsila. Zglob joj je uvrnut i ima potres mozga, ali sve će zaceliti s vremenom.“

Riv je trljao potiljak i klimao glavom dok je prihvatao te reči.

„Kad se probudi“, umešao se Brent, „možda će želeti nešto da je digne, ako znaš na šta mislim. Mnogo je volela belo kad je poslednji put bila ovde.“

Riv je odmahnuo glavom. „Džo... tip koji ju je doveo rekao mi je da misli kako to više ne koristi. Prilično je siguran da je prešla na pijate.“

Dakle, o tome je razgovarao s njim. Pazio je na Amber i zahvalna sam na tome. I sebična sam zato što sam se razočarala što se nije raspitivao o meni.

Džeb je razmislio, izvivši obrvu. „Heroin?“

Riv ponovo odmahnu glavom. „Kodein. Možda i oksi. Teško je pretučena, ali rekao je da je molila za pilulu na svaka dva sata.“

„Znaš li šta joj je dao?“, upita Džeb.

„Nekoliko vikodina. Kaže da je pratio uputstva kako bi joj smanjio bol. Dao joj je poslednji pre oko četiri sata.“

Džeb je računao u sebi. Naizgled zadovoljan onim što je zaključio, rekao je: „Upravo sam joj stavio malo morfijuma i sredstvo za spavanje u infuziju. Moraćemo pažljivo da gledamo na sat i dajemo joj ono što joj je potrebno umesto onoga što traži. Probaću da se domognem nekoliko metadona.“

Brent je stavio ruku Rivu na leđa. „Idem da se pobrinem za bezbednost, da se uverim jesmo li pokriveni za slučaj...“

Riv ga je prekinuo. „On neće doći ovamo da je traži.“

„Jesi li siguran s obzirom na sve što se ovde dešavalo u poslednje vreme?“

Riv je oklevao pa ponovio: „On neće doći ovamo. Ali dodatno obezbeđenje je dobra ideja.“

Naježila sam se, setivši se šta je Džo rekao o Amberinoj tetovaži. Ali verovala sam Rivovoj proceni. Ako misli da Vilanakis neće doći ovamo, onda je verovatno tako. Dodatna bezbednost je verovatno samo predostrožnost.

Čim je Brent otišao, Riv se ponovo obratio Džebu. „Šta bi noćas trebalo da uradimo za nju?“

Klimnula sam glavom, poželevši da sam se prva setila to da pitam.

„Trenutno ne možete da uradite ništa.“ Džeb je pogledao na sat. „Verovatno će biti obeznanjena neko vreme. Na vašem mestu bih iskoristio priliku da se naspavam. Ostaću s njom do jutra za slučaj da se probudi.“

„Ja ću preuzeti prvu smenu“, Riv me je ponovo preduhitrio. Njegova ponuda sipala je so na rane za koje nisam ni

znala da su otvorene. Rekla sam sebi da je to samo zato što sam želela da ja budem pored nje.

Pa, ako će on ostati uz nju, onda ću i ja.

Ali Džeb je rekao: „Više bih voleo da ja ostanem. Hoću da budem tu za slučaj da loše reaguje na lekove ili se stanje pogorša.“

Riv je oklevao pa popustio. „Zovi me ako se nešto promeni.“

„Važi, šefe.“

„Onda se vidimo za nekoliko sati.“ I ne pogledavši me, okrenuo se i otišao u svoju sobu.

Džeb mi se slabašno osmehnuo, ušao u Amberinu sobu i ostavio me u hodniku, samu.

Drugo poglavlje

Ostala sam u hodniku još nekoliko trenutaka pa pošla za Rivom.

Ostavio je otvorena vrata – ali nisam znala je li to uradio zbog mene ili kako bi brže stigao do Amber. Bojala sam se da je reč o ovom drugom. Ali ipak sam ušla za njim. Potrebni su mi odgovori. Potrebno mi je ohrabrenje. Bila sam spremna da tražim i jedno i drugo.

Sve dok nisam prešla prag i videla ga kako se svlači.

Skinuo je majicu i bacio je na naslonjaču pa seo na krevet da izuje čizme. Pri pogledu na njegovo polugolo telo preplavila me je navala želje, kao i uvek, bez obzira na trenutne okolnosti. Činjenica da se svlačio bez ikakvih seksualnih namera delovala je još uzbudljivije, a prisnost tog čina bila je zapanjujuća i nadrealna. Izgledalo je kao da smo nas dvoje pravi par, a ne samo privid toga, iako se Amber vratila.

To saznanje je uticalo na mene. *On* utiče na mene. Utiče kao nijedan muškarac pre njega, bez obzira na to koliko duboko bio u meni.

„Umoran sam, Emili“, rekao je i ne pogledavši me. „Ovo je bila naporna noć. Za oboje. O čemu god hoćeš da pričamo, moraće da sačeka dok se oboje malo ne naspavamo.“

To je ugušilo nalet osećanja od kojih su mi se grudi nadi-male. Kako, jebote, može tako da me otkači a da mi ne pruži čak ni mrvicu? Da me maltene ne primećuje posle svega što smo podelili? Kako može da spava kad je devojka do koje mu je bilo toliko stalo slomljena i prebijena u susednoj sobi? I kako je moguće da ne želi da me ispita o tajnama koje sam krila onoliko koliko ja želim njega da zapitkujem?

Znao je.

To je jedino što ima smisla. Nekako je *znao*. Znao je da nisam samo Emili Vejborn, glumica i profesionalna devojka za zabavu, već i da sam ranije bila Emili Barns, Amberina najbolja drugarica. Emili Vejborn, lažljivica. Raskrinkana sam. Zbog toga mi se mutilo pred očima i jedva sam disala.

„Znao si“, prošaputala sam. Lagala sam i on je to znao. Morala sam da čujem od njega kako će to uticati na naš odnos.

Ustao je da skine farmerke pa povukao pokrivač. „Rekao sam da ćemo ujutru razgovarati o tome.“

Nisam mogla da čekam ni minut duže, ne kad čitav naš odnos visi o koncu. „Znao si i nisi rekao ništa.“ Mesecima sam brinula da će otkriti kako sam mu se približila samo da bih saznala šta se desilo s Amber. Mesecima sam pazila šta govorim i radim, nedeljama i nedeljama sam podizala gard, a on je već znao.

Što sam duže mislila o tome, ljutnja se sve više pridruživala strepnji. „Znao si i pustio si me da se dalje pretvaram. Kako si mogao?“

Munjevito se okrenuo prema meni, zaškiljivši s nevericom. „Ti se ljutiš na mene? Ti si ušla u moj život sa skrivenim namerama. Htela si da me iskoristiš. I ti si ljuta na *mene*?“

Stomak mi se uvezao od griže savesti. Iako jesam zaslužila te optužbe, odjednom sam izgubila volju da se branim. „U pravu si. Hajde da razgovaramo ujutru.“

Ugledala sam hrpu odeće koju sam ranije ostavila ispred kupatila pa sam prišla da je pokupim, već razmišljajući unapred, već smišljajući sliku koju sam želela da Amber vidi. Ako joj ne objasnim, neće znati kako sam se nadala da je živa kad sam se upustila u vezu s njim niti da sam sebi dozvolila da se zaljubim u njega tek kad sam poverovala da je mrtva.

To poslednje je laž – nikad nisam sebi *dozvolila* ništa s njim. Nikad nisam imala vlast nad bilo čime. Sad je to postalo jasno – on je *mene* obmanjivao umesto da je bilo obrnuto.

Novi talas gneva prostruja mnome. Privivši odeću na grudi, okrenula sam se prema njemu. „Mislila sam da je mrtva, Rive!“

Već je bio legao na krevet. Sad je seo i nakrivio glavu kao da se zbunio. „Mrtva?“

„Kako si mogao da me pustiš da verujem u to?“ Zagrcnula sam se jecajem i shvatila da su mi obrazi vlažni. Nisam ni primetila da plačem.

Trenutak je razmišljao o tome. „Nisam imao pojma“, odgovorio je konačno, nežnije nego maločas. Iako je vešt lažov, činilo mi se da govori istinu. „Zašto si tako mislila?“

„Zato što mi je Džo pokazao obdukcijски nalaz.“ *Zašto, dođavola, ti nisi tako mislio?* Primio je isti izveštaj mejlom. Ali nisam htela da mu kažem da sam njuškala.

Naborao je čelo. „Obdukcijски nalaz one anonimne žene čiji je leš pronađen u kontejneru prošle jeseni? Kako li se, dođavola, Džo domogao toga?“

„Dobro radi svoj posao“, odgovorila sam zajedljivo. Zaboravila sam kako je Džo iskopao taj izveštaj.

„Da, izgleda da je tako. Samo što taj nalaz nije imao veze s Amber, zar ne?“ Glas mu je ponovo postao grub. Umesto da zažalim što sam ugušila njegovu obzirnost, bila sam

zadovoljna šta sam uspela u tome. Znam kako da se suočim s grubošću. Ne znam kako da se nosim sa saosećanjem.

„Opis joj je odgovarao u dlaku, uključujući tetovažu na njenom ramenu.“ Stresla sam se kad sam se setila koliko je opis pristajao Amber. Odbijala sam da poverujem da je to ona. Borila sam se da ne prihvatim dokle god sam mogla. Sve dok to nije postalo nemoguće pa sam morala da poverujem. „Oplakala sam je, Rive.“

Na lice mu se načas prikrala blagost pre nego što je ponovo poprimilo kameni izraz. „Poštediti bih te patnje da si razgovarala sa mnom. Ali nisi to uradila.“

Prevrnula sam očima i sagla se da podignem gaćice koje su mi promakle. „Kao da sam mogla da razgovaram s tobom o tome.“

„Tako je. Zato što nije trebalo da znam da si njena drugarica.“

„Da, to je jedan od razloga.“

„A koji su ostali?“ Okrenuo se prema meni, spustivši noge s kreveta. „Jesi li mislila da sam je *ja* ubio?“

Rastvorila sam usne, preneražena njegovim rečima koliko i time što je tako brzo došao do tačnog zaključka.

Pošto nisam odmah odgovorila, ustao je i ratoborno zakoračio prema meni. „Kaži mi, Emili, jesi li to mislila?“

Ustuknula sam, privijajući odeću na grudi kao da bi ona mogla da me zaštititi od njega. Zaustio je da me ponovo pita, ali bubnula sam: „Nisam. Ali mislila sam da si možda naložio nekome da je ubije.“

„Sve vreme? To si mislila sve vreme dok smo bili zajedno?“

Da, tako sam mislila. To je užasno jer mnogo govori o meni koliko i o njemu. Ponižavajuće je. Teško je priznati da bih verovatno ostala s čovekom za koga sam sumnjala da je ubio nekoga koga volim.

Zato nisam rekla ništa, što je bilo odgovor po sebi.

Gnev koji je jedva suzbijao planuo mu je u očima, a izraz kao da se okamenio, ali znala sam da se zapravo razočarao.

I mene je pritiskalo ogromno razočaranje, kako njegovo tako i moje. Odjednom sam shvatila da bi zaista trebalo da se stidim što sam mogla pomisliti da je uradio tako nešto i nikad nisam razgovarala s njim o tome. U ozbiljnoj sam vezi s ovim čovekom više od dva meseca. Otvorila sam se pred njim, pustila da me općini ali ipak sam ga držala na odstojanju, čak i kad sam znala da je pokušao da bude iskren.

Sad sam se prvi put potresla zbog toga što sam uradila Rivu umesto da budem zaokupljena samo onim što je on meni učinio. Povredila sam ga i zbog toga sam se osetila posrano.

„Slušaj.“ Uzdahnula sam, želeći da ublažim udarac. „Ne znam zašto misliš da je takav zaključak nemoguć. Davao si sve od sebe kako bih se bojala onoga što možeš da mi uradiš.“

Nasmejao se, natmureno frknuo *ha* iako mu nije bilo do smeha. „Htela si da budem takav, Emili. Želela si da budem muškarac koji će te plašiti i nemoj pokušavati to da osporiš.“

„Samo zato što sam to htela ne znači da nisi stvarno takav.“

„Da, verovatno si u pravu.“ Pogledi su nam se sreli i ponovo sam u njegovim očima videla sva ona osećanja koja mi je otkrio u prizemlju. Zenice su mu bile nalik tamnoj žestokoj oluji. Posmatrao me je nekoliko dugih trenutaka.

A onda je ponovo zakoračio prema meni. „Ispričao sam ti šta se desilo. Rekao sam ti da je otišla odavde, živa. Nisi mi verovala? Mislio sam da mi veruješ. *Ponašala* si se kao da mi veruješ.“

Bila sam svesna da je to otvaranje – prilika da sve popravim. Jednom sam mu rekla da je za mene poverenje isto što

i ljubav. On želi da mu verujem zato što hoće da ga volim. Želi da to sad kažem.

Međutim, *nisam* mu verovala. Ali *jesam* ga volela. Trebalo bi da mu kažem jer bi i to značilo nešto.

Čudno je što me pomisao da priznam šta zapravo osećam plaši mnogo više od mogućnosti da je on ubica.

Ne znam kako sam uspela da ne skrenem pogled dok sam odgovarala. „Nikad nisam rekla da ti verujem.“

Odmahnuo je glavom s nevericom. „Ne bi trebalo sad da vodimo ovaj razgovor. Oboje smo umorni i uzrujani.“ Okrenuo se prema krevetu.

Progutala sam knedlu. „Dobro.“ Pošla sam prema vratima. „Kuda si pošla? Ti spavaš sa mnom.“

To je staro pravilo – da spavam s njim kad je na ranču. Ali sad, pošto je Amber tu, nisam više sigurna koji su propisi važeći. Ako postoje pravila za mene, onda svakako ima nekih i za nju. Gde li je ona trebalo da spava kad su bili zajedno? Sigurno ni njoj nije dozvoljavao da spava sama.

Stomak mi se prevrnuo od ljubomore. Potisnula sam je. „Neću je ostaviti.“

„Emili, ne možeš ništa da...“

Brzo sam se okrenula prema njemu i prekinula ga. „Neću je ostaviti!“

Jednim delom sam želela da ignorišem očajničku želju da čuvam stražu u Amberinoj sobi i da umesto toga ostanem s Rivom. Iako još nismo rekli sve što je potrebno, znala sam dovoljno da bih shvatila kako će mi oprostiti ako mu to dozvolim.

Istina je da bih verovatno i ja njemu oprostila.

Ali Amberin dolazak promenio je sve. Njoj sam dala reč mnogo pre nego što sam i pomislila da bilo šta obećam Rivu. Zaklela sam se da nikad neću stati između nje i nekog

muškarca pa, iako je ona ostavila Riva, ne mogu uskočiti u njegov krevet sve dok nisam sigurna da ona razume kako stvari stoje.

„U redu. Nemoj je ostaviti.“ Riv mi je prišao u tri koraka. Uhvatio me je za nadlaktice i privukao k sebi. Od njegovog dodira mi je nenadani strujni udar prošao venama. Nisam zaboravila šta je rekao pre nego što se ona pojavila. Da je voleo Amberinu najbolju drugaricu. A sad sam sigurna da je mislio na mene.

Sad me je to saznanje pogodilo svom snagom – *voleo me je*. Voleo me je dovoljno da to izgovori.

Ali voleo je i nju.

Ukrstio je pogled s mojim. „Ovo ne menja ništa, Emili. I dalje mi pripadaš.“

Sačekao je da svarim njegove reči pa me pustio. Zatim je ugasio svetlo i vratio se u krevet.

Zatvorila sam vrata za sobom i naslonila se na njih svom težinom. Zažmurila sam i duboko uzdahnula, ponavljajući njegove poslednje reči u glavi. *I dalje mi pripadaš. I dalje mi pripadaš.*

Da. Pripadam mu.

Ali pripadam i Amber.

Treće poglavlje

Prenula sam se iz sna, ustutnjalog srca i suvih usta.

„Upravo je otišao“, rekao je neko iza mene.

Okrenula sam se i videla Džoa na naslonjači iza dvoseda na kojem sam spavala. Podigao je noge na rukonaslon dvoseda i čitao nešto na telefonu. Ta naslonjača je ranije bila u drugom kraju sobe pa sam se dezorijentisala zbog novog položaja.

Potisnula sam zevanje i pitala: „Ko je upravo otišao?“

„Salis.“ Džo je vratio telefon u džep i posvetio se meni. „Malopre si ga dozivala.“

„Stvarno?“ Bezuspešno sam pokušala da se setim šta sam sanjala. Sudeći po uglu pod kojim je svetlost prodirala kroz prozor, prespavala sam jutro. „Koliko je uopšte sati?“

„Tek je prošlo jedan.“ Odmerio me je. „Jesi li sve vreme bila ovde?“

Kad sam izašla iz Rivove spavaće sobe, otišla sam u svoju da ostavim prljavu odeću i istuširam se. Još sam mirisala na seks i mada sam verovatno samo ja to osećala, morala sam da sperem taj vonj. Morala sam da sakrijem svaki dokaz svoje veze s Rivom – zasad.

Zatim sam obukla helanke i majicu pa došla u Amberinu sobu. Džeb mi je ustupio dvosed pa natukao šešir na lice i dremao u naslonjači, onoj koju je Džo zauzeo, ali tad je bila u drugom kraju sobe.

„Ne sećam se ni kad sam zaspala.“ Protrljala sam oči i ugledala termos na stočiću između nas. „Je li to za mene?“

„Mislim da jeste.“

Hvala bogu. Otpila sam gutljaj kafe. Ohladila se, ali još je bila dovoljno topla da može da se pije, pa sam iskapila polovinu, pogleda prikovanog za priliku koja je spavala na krevetu naspram nas. Izgledala je bolje pri dnevnoj svetlosti. Više nije bila toliko bleđa, a masnice su polako gubile upadljivu ljubičastu boju. „Je li se uopšte budila?“

„Rekli su mi da se probudila samo nakratko kad ju je doktor obišao. Prespavala je i gotovo celu vožnju od Čikaga. Uglavnom se probudi samo da proguta pilulu pa ponovo zaspi. Doca joj je dao malo šećerne vodice kako bi povratila snagu.“

„Doca“, zakikotala sam se. „Džeb je veterinar. On porađa krave. Trebalo bi da je odvedemo pravom lekaru.“

Džo se zavalio i prebacio članak preko kolena. „Ne, taj čova je pravi doktor. Možda leči životinje, ali zna šta radi s njom. Moraš da se zapitaš zašto se među osobljem jednog ranča nalazi lekar koji se izdaje za veterinara. Kakve li su povrede ovde redovne kad je on potreban?“

Podigla sam pogled, iznenađena zbog takvog nagoveštaja. A onda sam, kao i uvek kad je reč o Rivu, zauzela odbrambeni stav. „Moglo bi da postoji više razloga.“

„Nagađam da je i to deo Salisove tajanstvenosti, zar ne?“

Bockao me je i pokušavao da me isprovocira, ali nisam imala snage. Podvila sam noge ispod sebe i zagledala se u njegov profil, jaku vilicu, tetovaže što su izvirivale ispod rukava majice koju je i juče nosio. Neuredniji je nego obično,

obrijana kosa mu je porasla a lice bilo skriveno jednonedeljnom bradom. Primetila sam da odiše seksepilom opasnih momaka. To je trebalo da me privuče.

Međutim, Džo samo izgleda kao žestok momak. Iza grube uzdržane spoljašnosti krije se meko srce. On je odan i pravedan. Kao Robin Hud – obilazi zakon, ali to čini zarad višeg dobra.

U tome je njegova nevolja – dobar je. Malkice *predobar* za mene. Volim kad loši momci imaju tvrdo jezgro. A kad je ono upakovano u uglađenost i novac, volim ih još više. *Šampanjski ukus*. Amber me je dobro naučila.

Džo je okrenuo glavu prema meni i uhvatio me kako piljim u njega.

Pocrvenela sam. „Otkud ti ovde uopšte?“

Njegov širok osmeh poručio je da je primetio moje rume- nilo i da mu se to sviđa. „Moj je red da pazim na Amber.“

„Zamenio si Džeba?“

„Salis je zamenio Džeba, a ja sam odmenio Salisa. Sme- njujemo se na četiri sata.“

Pogledala sam termos u šaci pa naslonjaču privučenu do mene. „Je li fotelja stajala tu kad si došao? Ili si je dovukao?“

„Bila je tu. Što pitaš?“

Dakle, Riv ju je privukao kako bi bio pored mene dok spavam. On je ostavio i kafu. Amber se vratila, a on i dalje brine za *mene*. Ne bi trebalo da osećam toplinu koja mi se raširila grudima zbog tog saznanja. Ne kad je ta pobjeda udarac protiv drugarice.

„Onako“, odgovorila sam. „Čudi me da si još tu. Mislila sam da si dosad odmaglio u zalazak sunca. Zar obično to ne radiš?“

Tiho se nasmejao. „Nisam ovde dovoljno dugo da bih video zalazak sunca, zar ne? Riv me je pozvao da ostanem neko

vreme. U stvari, navaljivao je da ne odem. Mislim da hoće da otkrije koliko znam, verovatno kako bi sakrio tragove.“

„Ili da bi zaštitio ranč. On možda nije negativac, znaš?“ To je trebalo da kažem sebi. Mada nije ni važno. Pomisao da je zlikovac dosad nije uticala na moja osećanja.

„Zanimljiva promena mišljenja. Nisam siguran...“

Nije stigao da završi rečenicu jer je Amber otvorila oči. „Emili?“

Spustila sam kafu i otrčala do nje. „Tu sam.“ Sklonila sam joj kosu s očiju pa ponovila: „Tu sam.“

Nakašljala se. „Vode.“

„Odmah.“ Džo se u trenu našao pored mene. Podigao je plastičnu čašu sa slamkom. Pomogla sam joj da sedne, a on je držao čašu dok je pila.

„Hvala.“ Već je zvučala bolje, glas joj nije škripao kao noćas.

Džo je spustio čašu pa joj podmetnuo jastuke iza leđa kako bi sedela bez pomoći. Ponovo mu je zahvalila pa se zagledala u mene. „Izgledaš jebeno dobro, Em.“ Pokušala je da se osmehne pa se setila da su joj usne otekle. „Pobogu, sigurno izgledam kao čudo.“

Sela sam pored nje i uhvatila je za ruku obema šakama. „Premršava si. Ali uvek si bila mršavica. Kako si?“

„Kao da mi je neki drkadžija išutirao rebra.“ Podigla je drugu šaku do lica i kolebljivo opipala jagodice. „Čini mi se da mi je lice ogromna krofna. Ne želim da pogledam, je l' tako?“

„Ne danas“, složila sam se. „A verovatno ni sutra.“

Ispustila je zvuk koji je delom podsećao na smeh a delom na jauk. „I dalje znaš šta treba da čujem. Bože, kako si mi nedostajala, Em.“ Izraz joj je bio nedokučiv jer su joj masnice pokrivale oteklo lice, ali iz očiju je izbijala iskrenost. Pomerila je ruku kako bi uhvatila moju i na trenutak su nestale sve

ružne stvari koje su se desile, a godine što su prošle više nisu bile važne. Bila je Amber koju sam uvek volela i divila joj se, a ja sam bila Emili, njena pulenka. Njena najbolja drugarica.

Čula sam šuškanje iza sebe i okrenula se. Brent je stajao na vratima. „Probudila si se. Reći ću Rivu.“ Otišao je pre nego što je iko stigao da odgovori.

„I meni je drago što te vidim, Brente“, dobacila je Amber za njim. „Pravi je poslušnik. Prenosi Rivu sve što čuje. Osim ako mu ne kažeš da želiš njegovu kitu. Tad će zanemeti.“

„Jesi li...?“ Za kratko vreme koliko poznajem Brenta, stekla sam utisak da je jebivetar. Nije me zanimalo da li bi se spetljao i sa šefovom devojkom, a i Riv mi je dao do znanja kako očekuje da budem verna. Je li to pravilo bilo drugačije s Amber? Ili ga je Riv uveo baš zbog nje?

„S Brentom? Nema šanse. Ali to ne znači da nije probao.“

„Hmm.“ Osmehnula sam se na silu jer je pokušala da izviije obrve. Međutim, osetila sam poznatu žaoku ogorčenosti. Zaboravila sam tu njenu stranu – zaboravila da je njena sposobnost da šarmira i zavede svakog muškarca opterećivala naše prijateljstvo koliko nam je i koristila.

Bilo je lako zaboraviti na takve stvari dok sam mislila da je nikad više neću videti.

Usledilo je nekoliko napetih trenutaka dok su se niti koje su nas spajale rastezale na suprotne strane. Amber ih je konačno popustila. „Ali pričaj mi o sebi.“ Potapšala me je po ruci. „Hoću da čujem sve.“

Sve. Tako veliko pitanje, a ipak bih mogla da sažmem svoj život u tri rečenice – Glumica sam koja pozajmljuje glas u hit seriji. Počela sam da te tražim kad si ostavila šifrovanu poruku na sekretarici moje majke. I upoznala sam Riva.

Sve. U kratkim crtama.

Džo me je poštdeo zadatka da od te tri rečenice sročim dužu priču. „Hej, žao mi je što prekidam vaš ponovni susret, ali mogu li da ti postavim nekoliko pitanja pošto si se vratila među žive?“

Drugim rečima, Džo želi da sazna nešto pre nego što se Riv pojavi. Koliko god me nerviralo što misli samo na istragu, i ja sam želela da čujem neke stvari.

Amber je prebacila kosu ulepljenu krvlju preko ramena i pomislila sam kako bi kasnije trebalo da je okupam. „Mislim da ti dugujem toliko pošto si me izbavio. On je junak, znaš“, rekla mi je i namignula. „Trebalo bi da se ponosiš njim.“

„Zna koliko sam mu zahvalna.“ Zaškiljila sam prema Džou i zapitala se koliko je ispričao Amber o našem odnosu dok su se vozili iz Čikaga. Možda je ona izvela svoje zaključke. Kako god bilo, nisam je ispravila jer bih u protivnom morala da priznam da sam u vezi s Rivom, a nisam bila spremna za to. Još uvek.

Ako ikad i budem spremna.

Džo se nije obazirao na moj pogled. „Amber, šta si tražila s Mikelisom Vilanakisom?“

„Ne gubiš vreme, jelda?“, našalila se. „Zašto je *iko* s Mikom? On ima novac, moć i nabavlja najbolju gudru.“ Nadenula mu je nadimak. Htela sam da pitam zovu li ga svi tako ili samo ona.

Ali nisam to učinila. Bila sam svesna kako samo tražim dokaz da oseća nešto prema nekome ko nije Riv, a to nam trenutno neće pomoći.

„Jesi li svojevoljno bila s njim?“, pitao je Džo.

„Koliko god me je sramota da to priznam, jesam.“ Pogledala me je i zapitala sam se misli li na muškarce koji su se slično ponašali prema meni. Muškarce s kojima sam